

det ærede Medlem nu er klar over, at en saadan Flæske- eller Torvehal kunde være tidssvarende, har dette Lovforslag sin Andel deri og i, at den høje Magistrat og de vise Fædre her i København begynde at tænke paa, at det maaske var paa Tide at faa gennemført noget lignende som det, der indeholdtes i de Forslag og Planer, som vi fra privat Side ude paa Landet i sin Tid ønskede at gennemføre, for at der kunde komme en tidssvarende Ordning af Forholdene herinde. Det glæder mig at høre disse Udtalelser fra det ærede Medlem om, at man her i Byen i denne Retning nu vil gøre noget mere, end man tidligere tænkte paa.

Der er under denne Diskussion faldet flere Udtalelser om Trikinundersøgelse. Jeg har ikke tænkt paa at komme ind paa dette Spørgsmaal ved denne Debat, fordi jeg tror, at vi staa os bedre ved at forhandle, om dette Spørgsmaal i et Udvalg. Man ser jo, hvor meget dette Forhold med Trikinerne er blevet benyttet i Bladene, hvor meget det er blevet benyttet af Dyr lægerne som en Slags Reklame — tør jeg vel nok sige. Og hvad angaar den trikinbefængte Gris, som ifølge et Interview i „Politiken“ med Dyr læge Høyberg skulde have faaet første Klasses Stempel ude paa Kontrolstationen, skal jeg gøre opmærksom paa, at denne Gris, saa vidt mig bekendt, ogsaa stammede fra Amager og vel altsaa var bleven fodret med Lossepladsføde. Er der et Sted, hvor man skulde tage fat paa at sætte en Stopper for Trikinerne, maa det vel være Lossepladserne. Det kunde enten ske paa den Maade — hvad jeg vilde anse for det ideale —, at Dagrenovationen blev brændt, saa at den ikke kunde bruges til Svineføde — Københavns Kommune burde paa dette Omraade gøre det samme som Frederiksberg Kommune har gjort — eller paa den Maade, at man helt forbød Svineholdet paa Lossepladserne. Jeg har samme Mening nu som før, at man bør gøre dette, hvis man ikke vil vælge den anden Udvej.

Alfred Christensen: Efter de mange indgaaende og saglige Foredrag, der ere holdte angaaende denne Sag, finder jeg ingen Anledning til at komme dybt ind paa Lovforslagets Detailler. Men jeg vil udtale som min Overbevisning, at Tanken om denne ensartede Kødkontrol over hele Landet har noget umiddelbart tiltalende ved sig, saa vist som det Svin, der er godt nok f. Eks. for en Ringstedborger, ikke er til at foragte for en Indbygger af Køben-

havn, og saa sandt som enhver Ophævelse af de Skranker, der nu hemme Omsætningen, virker til at gøre Levnedsmidlerne billigere og til at faa indført en ensartet Pris hele Landet over. Jeg finder det, at Konsumenterne sættes i Stand til at faa Fødemidlerne saa billigt, som det overhovedet lader sig gøre, overordentlig tiltalende, og jeg skal tilføje, at vi — for at nævne den By, som jeg har den Ære at repræsentere — her i København i høj Grad trænge til billig Mad. Vi læse tidt med Undren, at Kød og Flæsk noteres til de og de Priser, idet vore Hustruer erklære, at de Priser, de maa betale, ofte ere baade en Trediedel og Halvdelen højere end de Priser, der noteres som betalte til Producenterne.

Men om jeg end saaledes er en ubetinget Tilhænger af Tanken i dette Lovforslag, er der dog visse Fordringer, hvis Opfyldelse jeg maa sætte som Betingelse for min Tilslutning dertil. Det er for det første, at den Kontrol, som vi have nu her i København — for at nævne den By, der er mig nærmest — ikke svækkes, saa at den Maade, hvorpaa vore Fødemidler herefter skulle kontrolleres, ikke bliver ringere end den Maade, hvorpaa de kontrolleres den Dag i Dag. Jeg synes, at det maa være det Maal, man skal naa, at Børgerne faa Sikkerhed for, at de Fødemidler, de købe, have gennemgaaet en saadan Kontrol, at de paa forsvarlig Maade tilberedte kunne nydes uden Fare. At noget saadant vil blive Tilfældet under den ny Tingenes Ordning, drager jeg i og for sig ikke i Tvivl, thi vi ville ikke, hverken ind ad til eller ud ad til — som den ærede sidste Taler saa rigtig pegede paa — kunne være tjente med at indrette en Kontrol, som ikke er god baade ud ad til og ind ad til. Jeg mener, at Kontrollen maa være ens for de Fødemidler, der ere bestemte til at nydes her i Landet, og for dem, der ere bestemte til at sendes ud af Landet, for vi kunne simpelt hen ikke være tjente med at have en svagere Kontrol ud ad til end ind ad til. Dette staar mig ganske klart, og jeg nærer ingen Tvivl om, at denne Kontrol vil kunne ordnes paa virkelig skarp og effektiv Maade. Hvorledes den i det enkelte vil falde ud, bliver et andet Spørgsmaal, som maa drøftes i det Udvalg, der kommer til at behandle Sagen. Men at den ensartede Kødkontrol maa være fuldgod og ikke sætte Byer som f. Eks. Aarhus eller København under ringere Kontrol end den, de nu have ved deres egne Midler og paa